

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-12-16
Besvaras senast
2021-01-15

Till utrikesminister Ann Linde (S)

2020/21:250 Konvention om förbud mot kärnvapen

Den 24 oktober ratificerade Honduras som 50:e land FN:s konvention om förbud mot kärnvapen. Det innebär att konventionen kommer att träda i kraft efter 90 dagar, det vill säga den 22 januari 2021.

Den svenska regeringen har ännu inte undertecknat avtalet. Detta trots att Sverige aktivt arbetat för att konventionen skulle komma till stånd. I stället har man valt att öppna för att delta som observatör.

I januari 2019 överlämnades en utredning om konsekvenserna av ett eventuellt svenskt tillträde till konventionen om förbud mot kärnvapen till regeringen. Utredaren Lars-Erik Lundin valde att avråda regeringen från att underteckna konventionen i dess nuvarande form.

Att Sveriges regering valt att inte skriva under konventionen är anmärkningsvärt. Sverige har en tradition av ett aktivt arbete för global nedrustning. Vänsterpartiet har i riksdagen återkommande lyft frågan om att skriva under FN:s konvention om förbud mot kärnvapen.

Den svenska regeringen har under lång tid närmat sig Nato. Samförståndsavtalet om värdlandsstöd till Nato, gemensamma övningar och en ökad interoperabilitet är steg mot en allt tätare relation till kärnvapenalliansen.

Två dagar innan Honduras ratificerade konventionen meddelade nyhetsbyrån AP att Trumpadministrationen uppmanar länder som har ratificerat avtalet att dra tillbaka sitt stöd.

Ovan nämnda utredning menar att ett svenskt undertecknande skulle påverka Sveriges försvarspolitiska samarbeten och ett framtida svenskt medlemskap i Nato. Men Sverige är inte medlem i Nato. Försvarsminister Peter Hultqvist har meddelat att regeringen inte ämnar söka medlemskap i Nato. Ändå tycks det som att Sverige väljer att sitta med vid de militära förhandlingsborden i stället för att ta ställning mot kärnvapen och för en global nedrustning.

I utredningen problematiseras frågan om definitioner. Men det är knappast ett godtagbart skäl för att inte skriva under konventionen. Det finns också exempel på hur man skulle kunna välja att definiera kärnvapen i konventionen. Irland har till exempel föreslagit följande definition: ”nuclear weapon or other

nuclear explosive device' means any weapon or other explosive device capable of releasing nuclear energy that is designed for a hostile purpose or for use in armed conflict, and includes such a weapon or device in unassembled or partly assembled forms but does not include the means of transport or delivery of such a weapon or device if separable from, and not an indivisible part of, such a weapon or device."

Med anledning av detta vill jag fråga utrikesminister Ann Linde:

1. Hur ska ministern verka för en tydligare definition av kärnvapen i konventionen?
2. Är ministern beredd att agera för att den irländska definitionen ska bli realitet?
3. Vilka resurser avsätter Utrikesdepartementet för arbetet med att följa konventionen?
4. Kommer ministern och regeringen att säkerställa att Sverige i egenskap av observatör har förslagsrätt?
5. Hur kommer ministern och regeringen att agera under de kommande statspartsmötena?

.....

Håkan Svenneling (V)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander